

VÉRKÖR

mikor megtudtad, hogy élnek még hozzád hasonlók
hatszáz kilométerre, két folyóra és öt hegyre tőled,
úgy érezted, életed végre magyarázatot kapott:
csak azért kergetted folyton a szoknyákat,
hogy a pamut, vászon, műszál mögött húgaid megtaláld.
nem csináltattál DNS-tesztet, csak telefonon suttogtad:
előbújtak a titkos nagybácsik, nagyanyák,
valósággyá válnak a korán megsejtett, rég elfeledett apamesék.
a rejtett tettek és testek egy ismeretlen városban tovább éltek.
párhuzamos történeteitek között olyan sűrű az emberközi homály,
hogy abból bárki előléphet:
*vér vagyok a véredből, hús a húsdoból,
fogadj arcodba. adj egy ismerős vonást.*

TÜKÖRKÉP

adj egy ismerős vonást
vagy legalább tévessz össze valakivel
akivel van valami közös bennetek
akivel
iskolatársak voltatok
egy utcában laktatok
együtt utaztál a buszon
mondd hogy valami rémlik
valahol mintha már
mintha
a hangja
egy ránc a homlokán
a tekintete
emlékeztesselek

az óvodás pajtásodra
a tanítóra
a postásra
bárcire
ne legyek idegen
adj egy ismerős vonást

